

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 653/2014**ze dne 15. května 2014,****kterým se mění nařízení (ES) č. 1760/2000, pokud jde o elektronickou identifikaci skotu a označování hovězího masa**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 a čl. 168 odst. 4 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V roce 1997 nařízení Rady (ES) č. 820/97 ⁽³⁾ posílilo unijní pravidla identifikace a výsledovatelnosti skotu v souvislosti s epidemií bovinní spongiformní encefalopatie (BSE) a následnou zvýšenou potřebou sledovat původ a přesuny zvířat pomocí běžných ušních značek.
- (2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ⁽⁴⁾ stanoví, že každý členský stát má vytvořit systém identifikace a evidence skotu v souladu s uvedeným nařízením.
- (3) Nařízení (ES) č. 1760/2000 zavádí systém identifikace a evidence skotu zahrnující ušní značky připevňované na obě uši každého zvířete, počítačové databáze, zvířecí pasy a jednotlivé evidence vedené v každém zemědělském podniku.
- (4) Zpětná výsledovatelnost hovězího masa až ke zdroji prostřednictvím identifikace a evidence je nezbytnou podmínkou pro označování původu v celém potravinovém řetězci. Tato opatření zajišťují ochranu spotřebitele a veřejné zdraví a zvyšují důvěru spotřebitelů.
- (5) Nařízení (ES) č. 1760/2000, a konkrétně systémy identifikace skotu a nepovinného označování hovězího masa, byly ve sdělení Komise ze dne 22. října 2009 nazvaném „Akční program pro snižování administrativní zátěže v Evropské unii - Plány snižování zátěže v jednotlivých odvětvích a činnosti v roce 2009“ označeny za informační povinnosti se zvláštním významem, pokud jde o zátěž, kterou představují pro podniky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 229, 31.7.2012, s. 144.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 2. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. května 2014.

⁽³⁾ Nařízení rady (ES) č. 820/97 ze dne 21. dubna 1997, kterým se stanoví systém identifikace a registrace skotu a které se týká označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa (Úř. věst. L 117, 7.5.1997, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97 (Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1).

- (6) Používání systémů elektronické identifikace (dále jen „EID“) by mohlo zefektivnit postupy výsledovatelnosti prostřednictvím automatizovaného a přesnějšího načítání a záznamu do podnikových evidencí. Umožnilo by zároveň automatizované hlášení přesunů zvířat do počítačové databáze, a tím by zvýšilo rychlost, spolehlivost a přesnost systému výsledovatelnosti. Používání systémů EID by zlepšilo i správu určitých přímých plateb zemědělcům.
- (7) Systémy EID založené na radiofrekvenční identifikaci se v posledních deseti letech značně zlepšily. Tato technologie umožňuje rychlejší a přesnější načítání individuálních identifikačních kódů zvířat přímo do systémů pro zpracování údajů, což vede ke zkrácení času potřebného k výsledování potenciálně nakažených zvířat nebo infikovaných potravin, a tím k větší spolehlivosti databází a zvýšení schopnosti pohotově reagovat v případě vypuknutí nákazy, a snižuje náklady práce, přestože si žádá zvýšení nákladů na vybavení.
- (8) Toto nařízení je v souladu se skutečností, že systémy EID již v Unii byly zavedeny pro jiné druhy zvířat než skot, jako je povinný systém používaný u ovcí a koz.
- (9) Vzhledem k technickému pokroku v oblasti systémů EID se několik členských států rozhodlo začít provádět elektronickou identifikaci skotu na bázi dobrovolnosti. Je pravděpodobné, že tyto iniciativy povedou k tomu, že jednotlivé členské státy a různé zúčastněné subjekty budou vyvíjet rozdílné systémy. Vývoj rozdílných systémů by bránil následné harmonizaci technických norem v Unii. Je třeba zajistit interoperabilitu systémů EID členských států, jakož i jejich soulad s příslušnými normami ISO či jinými mezinárodními technickými normami, které přijaly uznávané mezinárodní normalizační organizace, a to za předpokladu, že tyto mezinárodní normy mohou zaručit přinejmenším vyšší úroveň funkční způsobilosti než normy ISO.
- (10) Zpráva Komise ze dne 25. ledna 2005 o možnosti zavedení EID skotu uvádí, že bylo prokázáno, že se radiofrekvenční identifikace vyvinula do takové míry, že ji lze již používat v praxi. Tato zpráva rovněž dospěla k závěru, že je velmi žádoucí přejít k EID skotu v Unii, jelikož by to kromě jiných výhod přispělo ke snížení administrativní zátěže.
- (11) Podle sdělení Komise ze dne 10. září 2008 nazvaného „Akční plán pro provádění strategie EU v oblasti zdraví zvířat“ má Komise v průběhu zavádění systémů EID zjednodušit informační povinnosti, jako je vedení podnikové evidence a používání pasů zvířat.
- (12) Sdělení Komise ze dne 19. září 2007 nazvané „Nová strategie Evropské unie v oblasti zdraví zvířat (2007–2013) podle zásady „Prevence je lepší než léčba““ považuje elektronickou identifikaci pro skot za možnost, jak zlepšit stávající systém Unie pro identifikaci a evidenci, aby se zjednodušily informační povinnosti, jako je vedení podnikové evidence a pasy zvířat, a navrhuje zavedení elektronické výměny pasů skotu. Tato výměna by představovala zavedení EID se zadáváním údajů v reálném čase. Taková výměna by vedla ke značným úsporám nákladů a zátěže příslušných orgánů členských států a ostatních zúčastněných subjektů a snížila by pracovní zatížení při přenášení údajů zvířecích pasů do počítačových databází. Toto nařízení je v souladu s uvedenou iniciativou.
- (13) Proto se očekává, že toto nařízení přispěje k některým klíčovým cílům důležitých strategií Unie, včetně strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, tím, že posílí hospodářský růst, soudržnost a konkurenceschopnost.
- (14) Některé třetí země již stanovily pravidla umožňující používání pokročilých technologií EID. V zájmu usnadnění obchodu a zvýšení konkurenceschopnosti odvětví by Unie měla stanovit obdobná pravidla.

- (15) Vzhledem k technologickému vývoji nových typů elektronických identifikátorů je vhodné rozšířit počet identifikačních značek stanovených v nařízení (ES) č. 1760/2000 o používání elektronických identifikátorů jako oficiální identifikační značky. Jelikož zavedení příslušných ustanovení s sebou ponese značné investice, je nezbytné umožnit pětileté přechodné období, které poskytne členským státům potřebný čas na přípravu. Během tohoto přechodného období budou běžné ušní značky i nadále jedinou oficiální identifikační značkou pro skot.
- (16) Stanovení povinné EID v celé Unii by pro některé hospodářské subjekty mohlo mít nepříznivé ekonomické účinky. Je proto vhodné, aby používání EID po jejím uznání za oficiální identifikační značku bylo pro chovatele dobrovolné. V takovém nepovinném režimu by si EID zvolili chovatelé, pro které bude pravděpodobně ekonomicky přínosná, zatímco ostatní chovatelé by měli mít i nadále možnost používat pro identifikaci svých zvířat dvě běžné ušní značky.
- (17) Členské státy mají velmi rozdílné systémy chovu, zemědělské postupy a odvětvové organizace. Proto by mělo být členským státům umožněno, aby stanovily povinnou EID na svém území pouze tehdy, pokud to budou považovat za vhodné a po zvážení všech uvedených činitelů, včetně dopadu na drobné zemědělce, a po konzultaci s organizacemi zastupujícími odvětví hovězího masa. Při obchodu se zvířetem v rámci Unie by měla připadnout povinnost elektronické identifikace skotu na členský stát, který na svém území stanovil povinné používání EID. To neznamená, že by tento členský stát musel ta zvířata, která již byla elektronicky identifikována v členském státě odeslání, znovu identifikovat.
- (18) Na zvířata a maso dovážené do Unie ze třetích zemí by se měly vztahovat požadavky na identifikaci a výsledovatelnost, které zajistí rovnocennou úroveň ochrany.
- (19) Na živá zvířata dovážená do Unie ze třetích zemí by se měly při jejich dovozu vztahovat stejné požadavky na identifikaci, které se používají pro zvířata narozená v Unii.
- (20) Obě oficiální identifikační značky přidělené jednomu zvířeti by měly mít stejný identifikační kód. V počáteční fázi přechodu na používání elektronických identifikátorů jako oficiálních identifikačních značek však v určitých případech nelze vyloučit, že by technická omezení spojená s konfigurací původního identifikačního kódu zvířete mohla znemožnit převedení tohoto kódu na elektronický identifikátor. K tomu by mohlo dojít, znemožňují-li znaky tvořící stávající identifikační kód zvířete převedení tohoto kódu do elektronického formátu. Měly by být proto stanoveny zvláštní přechodné výjimky, které umožní používání elektronického identifikátoru také u těchto zvířat, a to za předpokladu, že bude zajištěna jejich plná výsledovatelnost a že bude možné tato zvířata individuálně identifikovat, včetně zemědělského podniku, ve kterém se narodila.
- (21) Nařízení (ES) č. 1760/2000 stanoví, že příslušný orgán vydá pas pro každé zvíře, které musí být identifikováno podle uvedeného nařízení. To představuje značnou administrativní zátěž pro členské státy. Příslušné orgány členských států jsou povinny vytvořit počítačovou databázi v souladu s články 14 a 18 směrnice Rady 64/432/EHS⁽¹⁾. Jelikož tyto databáze musely být plně funkční od 31. prosince 1999, měly by dostatečně zajišťovat výsledovatelnost vnitrostátních přesunů skotu. Pasy by proto měly být vydávány pouze pro zvířata určená pro obchod v rámci Unie. Toto nařízení by však nemělo bránit v přijetí vnitrostátních předpisů o vydávání pasů zvířatům, která nejsou určena pro obchod v rámci Unie.
- (22) BOVEX, pilotní projekt výměny pasů skotu mezi členskými státy, zavedla Komise s cílem usnadnit výměnu údajů mezi členskými státy a současně zajistit výsledovatelnost zvířat při jejich přesunech v rámci Unie. Jakmile bude

⁽¹⁾ Směrnice Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství (Úř. věst. 121, 29.7.1964, s. 1977/64).

výměna údajů mezi jednotlivými národními počítačovými databázemi plně funkční, požadavek vydávat pasy zvířat v tištěné podobě by se již neměl vztahovat na zvířata určená pro přesuny v rámci Unie. Toto opatření by mělo přispět ke snížení administrativní zátěže členských států a hospodářských subjektů.

- (23) Oddíl II hlavy II nařízení (ES) č. 1760/2000 obsahuje pravidla pro systém nepovinného označování hovězího masa, která stanoví schválení některých zadávacích podmínek označování příslušným orgánem dotčeného členského státu. Administrativní zátěž a náklady vynakládané členskými státy a hospodářskými subjekty na používání tohoto systému nejsou přiměřené přínosům tohoto systému. Jelikož po přijetí uvedeného nařízení vstoupily v platnost nové právní předpisy, jsou zvláštní pravidla pro systém nepovinného označování již nadbytečná, a měla by být proto zrušena. Nemělo by však být narušeno právo hospodářských subjektů informovat spotřebitele prostřednictvím nepovinného označování o kvalitativních vlastnostech masa a právo spotřebitelů na ověřitelné informace. Tak jako u jiných druhů masa je tudíž nezbytné, aby informace o hovězím masě poskytované nad rámec povinného označování odpovídaly stávajícím horizontálním právním předpisům, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ⁽¹⁾.
- (24) Za účelem předcházení rizikům podvodu při označování masa a ochrany evropských spotřebitelů by použitelné kontroly a sankce měly mít dostatečně odrazující účinek.
- (25) Komise v souladu s nařízením (EU) č. 1169/2011 předložila Evropskému parlamentu a Radě zprávu o povinném uvádění země původu nebo místa provenience masa užitého jako složka. Tato zpráva měla být případně doplněna o legislativní návrh s cílem zajistit větší transparentnost celého pohybu masa na trhu a lepší informovanost evropských spotřebitelů. Vzhledem k problémům, které byly v poslední době zaznamenány v oblasti označování masných výrobků a které měly dopad na fungování potravinového řetězce, Evropský parlament a Rada očekávaly, že zpráva bude přijata co nejdříve v druhé polovině roku 2013, a nakonec byla přijata dne 17. prosince 2013.
- (26) Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost je třeba uvést pravomoci svěřené Komisi nařízením (ES) č. 1760/2000 do souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).
- (27) Aby bylo zajištěno používání nezbytných pravidel pro řádné fungování identifikace, registrace a výsledovatelnost skotu a hovězího masa, měla by být na Komisi v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU přenesena pravomoc, pokud jde o požadavky na alternativní značky k identifikaci skotu; zvláštní okolnosti, za kterých má být členskými státy povoleno prodloužit maximální lhůtu pro používání identifikačních značek; údaje vyměřované mezi počítačovými databázemi členských států; maximální lhůtu pro některé ohlašovací povinnosti; požadavky na identifikační značky; doplnění seznamu identifikačních značek uvedeného v příloze -I; pravidla týkající se informací z počítačové databáze, které mají být uvedeny v pasech zvířat a v jednotlivých evidencích, které se mají vést v každém zemědělském podniku; identifikaci a evidenci přesunů skotu při vyhánění na pastviny včetně sezónního přesunu na jiné pastviny; pravidla pro označování některých výrobků, která by měla odpovídat pravidlům stanoveným v nařízení (ES) č. 1760/2000; ustanovení o označování týkající se zjednodušeného provedení označování původu v případě velmi krátkého pobytu zvířete v členském státě nebo třetí zemi narození či porážky; a definice a požadavky vztahující se na pojmy nebo kategorie pojmů, které mohou být uváděny na štítcích baleného čerstvého a zmrazeného hovězího a telecího masa. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravných činností vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).

- (28) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení nařízení (ES) č. 1760/2000 by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o evidenci zemědělských podniků, které používají alternativní identifikační značky; technické vlastnosti a podmínky vzájemné výměny údajů mezi počítačovými databázemi členských států; uznání plné provozuschopnosti systémů pro výměnu údajů; formát a provedení identifikačních značek; technické postupy a normy pro provádění EID; pravidla týkající se konfigurace identifikačního kódu, maximální velikost a složení některých skupin zvířat. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (29) Je třeba sledovat provádění tohoto nařízení. Proto by Komise nejpozději pět let po vstupu tohoto nařízení v platnost v případě ustanovení týkajících se nepovinného označování hovězího masa a devět let po vstupu tohoto nařízení v platnost v případě ustanovení týkajících se EID měla předložit Evropskému parlamentu a Radě dvě zprávy zabývající se jak prováděním tohoto nařízení, tak technickou a ekonomickou proveditelností zavedení povinné EID v celé Unii. Ke zprávám by měly být v případě potřeby připojeny vhodné legislativní návrhy.
- (30) Nařízení (ES) č. 1760/2000 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1760/2000 se mění takto:

- 1) V čl. 1 odst. 2 se zrušuje druhá věta.
- 2) V článku 2 se první odrážka nahrazuje tímto:

„— „zvířetem“ skot ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) a c) směrnice 64/432/EHS, včetně zvířat účastnících se kulturních a sportovních událostí.“
- 3) V čl. 3 prvním pododstavci se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) identifikační značky pro individuální identifikaci zvířat;“
- 4) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Povinnost identifikovat zvířata

1. Všechna zvířata zemědělského podniku musí být identifikována alespoň dvěma identifikačními značkami uvedenými na seznamu v příloze –I, které jsou v souladu s pravidly přijatými podle odstavce 3 a byly schváleny příslušným orgánem. Alespoň jedna z těchto identifikačních značek musí být viditelná a musí být na ní viditelný identifikační kód.

První pododstavec se nepoužije na zvířata, která se narodila před 1. lednem 1998 a která nejsou určena pro obchod v rámci Unie. Tato zvířata musí být identifikována alespoň jednou identifikační značkou.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

Aby se zajistilo přizpůsobování technickému pokroku, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 22b, pokud jde o doplnění seznamu identifikačních značek uvedeného v příloze -I, přičemž je nutno zajistit jejich interoperabilitu.

Identifikační značky se přidělují zemědělskému podniku, rozdělují a připevňují na zvířata způsobem stanoveným příslušným orgánem.

Obě identifikační značky, schválené v souladu s akty v přenesené pravomoci a prováděcími akty přijatými podle odstavce 3 a tohoto odstavce, a jež jsou připevněny na jedno zvíře, musí mít stejný jedinečný identifikační kód, který spolu s evidencí zvířat umožňuje individuálně identifikovat toto zvíře a zemědělský podnik, ve kterém se narodilo.

2. Odchylně od odstavce 1, znemožňují-li znaky tvořící identifikační kód zvířat používání elektronického identifikátoru se stejným jedinečným identifikačním kódem, může dotčený členský stát povolit, že druhá identifikační značka může pod dohledem příslušného orgánu daného členského státu nést jiný kód, a to za předpokladu, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) zvíře se narodilo přede dnem vstupu prováděcích aktů uvedených v odst. 3 druhém pododstavci písm. c) v platnost;
- b) je zajištěna plná výsledovatelnost;
- c) je možná individuální identifikace zvířat, včetně zemědělského podniku, ve kterém se narodila;
- d) zvíře není určeno pro obchod v rámci Unie.

3. Aby byla zajištěna odpovídající výsledovatelnost a přizpůsobivost technickému vývoji a optimální fungování identifikačního systému, přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 22b, pokud jde o požadavky na identifikačních značky uvedené v příloze -I a o přechodná opatření nezbytná pro zavedení určité identifikační značky.

Na základě příslušných norem ISO či jiných mezinárodních technických norem, které přijaly uznávané mezinárodní normalizační organizace, pokud tyto mezinárodní normy mohou přinejmenším zaručit vyšší úroveň funkční způsobilosti a spolehlivosti než normy ISO, Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví nezbytná pravidla týkající se:

- a) formátu a provedení identifikačních značek;
- b) technických postupů pro provádění elektronické identifikace skotu a
- c) konfigurace identifikačního kódu.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 23 odst. 2.

4. Ode dne 18. července 2019 členské státy zajistí, aby existovala nezbytná infrastruktura, pomoci níž budou provádět identifikaci zvířat na základě elektronického identifikátoru jako oficiální identifikační značky v souladu s tímto nařízením.

Ode dne 18. července 2019 mohou členské státy zavést vnitrostátní předpisy, které stanoví povinné používání elektronického identifikátoru jako jednoho ze dvou identifikačních značek uvedených v odstavci 1.

Členské státy, které možnost uvedenou v druhém pododstavci využijí, sdělí Komisi znění těchto vnitrostátních předpisů a zpřístupní tuto informaci na internetu. Komise členským státům pomůže tyto informace zpřístupnit veřejnosti tím, že na svých internetových stránkách uvede odkaz na příslušné internetové stránky členských států.

5. Odchylně od odstavce 1 může být skot určený pro kulturní a sportovní události, s výjimkou veletrhů a výstav, označen alternativní identifikační značkou, která poskytuje rovnocennou úroveň identifikace jako úroveň stanovená v odstavci 1.

Zemědělské podniky využívající alternativní identifikační značky uvedené v prvním pododstavci se evidují v počítačové databázi stanovené v článku 5.

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví nezbytná pravidla týkající se této evidence. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 23 odst. 2.

Aby byla zajištěna výsledovatelnost na základě identifikačních norem, které jsou rovnocenné normám uvedeným v odstavci 1, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 22b o požadavcích na alternativní identifikační značky uvedené v prvním pododstavci, včetně přechodných opatření potřebných pro jejich zavedení.

Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se formátu a provedení alternativních identifikačních značek uvedených v prvním pododstavci, včetně přechodných opatření potřebných pro jejich zavedení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 23 odst. 2.

6. Členské státy sobě navzájem a Komisi sdělí vzor identifikačních značek používaných na jejich území. Tyto informace zpřístupní na internetu. Komise členským státům pomůže tyto informace zpřístupnit veřejnosti tím, že na svých internetových stránkách uvede odkaz na příslušné internetové stránky členských států.“

5) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 4a

Lhůta pro připevnění identifikační značky

1. Identifikační značky uvedené v čl. 4 odst. 1 se na zvíře připevní v maximální lhůtě, kterou stanoví členský stát, v němž se zvíře narodilo. Tato lhůta se počítá ode dne narození zvířete a nesmí překročit 20 dní.

Odchylně od prvního pododstavce může být z důvodů spjatých s fyziologickým vývojem zvířete tato lhůta u druhé identifikační značky prodloužena až na 60 dní po narození zvířete.

Žádné zvíře nesmí opustit zemědělský podnik, ve kterém se narodilo, dokud na ně nejsou tyto dvě identifikační značky připevněny.

2. S cílem umožnit připevnění identifikační značky za zvláštních okolností provázených praktickými obtížemi je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 22b, kterými stanoví zvláštní okolnosti, za kterých mohou členské státy prodloužit maximální lhůty pro připevnění identifikačních značek podle odst. 1 prvního a druhého pododstavce. Členské státy uvědomí Komisi o každém využití této možnosti.

Článek 4b

Identifikace zvířat ze třetích zemí

1. Každé zvíře, na které se vztahují veterinární kontroly podle směrnice 91/496/EHS, dovážené do Unie ze třetí země, a které je určeno pro zemědělský podnik určený na území Unie, musí být v zemědělském podniku určený identifikováno identifikačními značkami uvedenými v čl. 4 odst. 1.

Původní identifikace použitá pro zvíře ve třetí zemi se zaznamená do počítačové databáze podle článku 5 společně s jedinečným identifikačním kódem identifikačních značek přidělených tomuto zvířeti členským státem určeným.

První pododstavec se nepoužije pro zvířata určená přímo pro jatka v členském státě, pokud jsou zvířata poražena do 20 dní po provedení uvedených veterinárních kontrol podle směrnice 91/496/EHS.

2. Identifikační značky zvířat uvedené v čl. 4 odst. 1 se připevní v maximální lhůtě stanovené členským státem, ve kterém se nachází zemědělský podnik určený. Tato lhůta nesmí překročit 20 dní po veterinárních kontrolách uvedených v odstavci 1.

Odchylně od prvního pododstavce může být z důvodů spjatých s fyziologickým vývojem zvířete tato lhůta u druhé identifikační značky prodloužena až na 60 dní po narození zvířete.

V každém případě se obě identifikační značky uvedené v čl. 4 odst. 1 prvním pododstavci připevňují na zvířata předtím, než tato zvířata opustí zemědělský podnik určený.

3. Pokud se zemědělský podnik určený nachází v členském státě, jenž zavedl vnitrostátní předpisy podle čl. 4 odst. 4 druhého pododstavce, které stanoví povinné používání elektronického identifikátoru, identifikují se zvířata elektronickým identifikátorem v zemědělském podniku určený v Unii ve lhůtě, kterou stanoví členský stát určený. Tato lhůta nesmí překročit 20 dní po veterinárních kontrolách uvedených v odstavci 1.

Odchylně od prvního pododstavce může být z důvodů spjatých s fyziologickým vývojem zvířete tato lhůta u druhé identifikační značky prodloužena až na 60 dní po narození zvířete.

V každém případě se elektronický identifikátor připevňuje na zvířata předtím, než tato zvířata opustí zemědělský podnik určený.

Článek 4c

Identifikace zvířat přesouvaných z jednoho členského státu do druhého

1. Zvímům přesouvaným z jednoho členského státu do druhého se ponechá původní identifikační značka, která na ně byla připevněna podle čl. 4 odst. 1.

Avšak odchylně od prvního pododstavce může příslušný orgán členského státu počínaje 18. červencem 2019 umožnit:

- a) nahrazení jedné identifikační značky elektronickým identifikátorem, aniž by došlo ke změně původního jedinečného identifikačního kódu zvířete;
- b) nahrazení obou identifikačních značek dvěma novými identifikačními značkami, které budou mít též nový jedinečný identifikační kód. Tuto odchylku lze uplatnit do pěti let po 18. červenci 2019, znemožňují-li znaky tvořící identifikační kód běžné ušní značky zvířete používání elektronického identifikátoru se stejným jedinečným identifikačním kódem a zvíře se narodí přede dnem vstupu prováděcích aktů uvedených v čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci písm. c) v platnost.

2. Pokud se zemědělský podnik určení nachází v členském státě, jenž zavedl vnitrostátní předpisy, které stanoví povinné používání elektronického identifikátoru, uvedená zvířata se identifikují elektronickým identifikátorem nejpozději v zemědělském podniku určení v maximální lhůtě, kterou stanoví členský stát, v kterém se zemědělský podnik určení nachází. Maximální lhůta nepřesáhne 20 dní ode dne dovozu zvířat do zemědělského podniku určení.

Odchylně od prvního pododstavce může být z důvodů spjatých s fyziologickým vývojem zvířete tato lhůta u druhé identifikační značky prodloužena až na 60 dní po narození zvířete.

V každém případě se elektronický identifikátor připevňuje na zvířata předtím, než tato zvířata opustí zemědělský podnik určení.

První pododstavec se však nepoužije pro zvířata určená přímo pro jatka v členském státě, jenž zavedl vnitrostátní předpisy, které stanoví povinné používání elektronického identifikátoru.

Článek 4d

Odebrání, změna nebo nahrazení identifikační značky

Žádná identifikační značka nesmí být bez povolení příslušného orgánu odebrána, pozměněna ani nahrazena. Toto povolení lze udělit pouze tehdy, pokud odebrání, pozměnění nebo nahrazení nenaruší výsledovatelnost zvířete, a v případech, kdy je možná individuální identifikace, včetně zemědělského podniku, ve kterém se zvíře narodilo.

Každé nahrazení identifikačního kódu se zaznamená v počítačové databázi uvedené v článku 5, společně s jedinečným identifikačním kódem původní identifikační značky zvířete.“

- 6) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Příslušný orgán členských států vytvoří počítačovou databázi v souladu s články 14 a 18 směrnice 64/432/EHS.

Členské státy si mohou vyměňovat elektronické údaje mezi svými počítačovými databázemi ode dne, kdy Komise uzná, že je systém pro výměnu údajů plně provozuschopný. Tato výměna musí být prováděna způsobem, který zaručí ochranu údajů a zabrání jakémukoli zneužívání, aby se ochránily zájmy chovatele.

S cílem zajistit elektronickou výměnu informací mezi členskými státy přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 22b, kterými stanoví pravidla týkající se údajů, které se musí vyměňovat mezi počítačovými databázemi členských států.

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví technické podmínky a způsoby této výměny a uzná plnou provozuschopnost systému pro výměnu údajů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 23 odst. 2.“

7) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

1. Pokud členský stát nevyměňuje elektronické údaje s ostatními členskými státy v rámci systému pro elektronickou výměnu uvedeného v článku 5, použije se následující postup:

- a) příslušný orgán daného členského státu vydá pro každé zvíře, které je určeno pro obchod v rámci Unie, pas na základě informací obsažených v počítačové databázi zřízené v uvedeném členském státě;
- b) každé zvíře, pro které je pas vydán, je tímto pasem doprovázeno při každém přesunu tohoto zvířete z jednoho členského státu do druhého;
- c) při dovozu zvířete do zemědělského podniku určení se pas doprovázející zvíře odevzdá příslušnému orgánu členského státu, ve kterém se nachází zemědělský podnik určení.

2. S cílem umožnit zpětnou vysledovatelnost přesunů zvířat až k zemědělskému podniku původu, který se nachází v členském státě, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 22b, kterými stanoví pravidla týkající se informací z počítačové databáze, které mají být uvedeny v pasech zvířat, včetně přechodných opatření potřebných pro jejich zavedení.“

8) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 6a

Toto nařízení nebrání členským státům v přijetí vnitrostátních předpisů týkajících se vydávání pasů zvířatům, která nejsou určena pro obchod v rámci Unie.“

9) Článek 7 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) druhá odrážka se nahrazuje tímto:

„— nahlásí příslušnému orgánu veškeré přesuny zvířat ze zemědělského podniku a do zemědělského podniku a všechna narození a úhyny zvířat v zemědělském podniku spolu s daty těchto událostí, a to v maximální lhůtě stanovené dotčeným členským státem; tato maximální lhůta činí nejméně tři dny a nejvýše sedm dní od výskytu jedné z těchto událostí. Členské státy mohou požádat Komisi o prodloužení maximální sedmidenní lhůty.“,

ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„S cílem zohlednit praktické obtíže ve výjimečných případech je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 22b, kterými stanoví výjimečné okolnosti, za kterých mohou členské státy prodloužit maximální sedmidenní lhůtu stanovenou v druhé odrážce prvního pododstavce, spolu s maximální délkou tohoto prodloužení, která nesmí překročit 14 dní od uplynutí sedmidenní lhůty uvedené v prvním pododstavci druhé odrážce.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. S cílem zajistit náležitou a efektivní výsledovatelnost skotu při sezónním přesunu na pastviny je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 22b, co se týče členských států nebo jejich částí, kde platí zvláštní pravidla pro sezónní pobyt na pastvinách, včetně období, konkrétních povinností chovatelů a pravidel pro registraci zemědělského podniku a evidenci přesunů skotu, včetně přechodných opatření potřebných pro jejich zavedení.“;

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„5. Odchylně od odstavce 4 je vedení evidence nepovinné pro každého chovatele, který:

a) má přístup k počítačové databázi uvedené v článku 5, která již obsahuje informace, které mají být zahrnuty v evidenci a

b) zadá nebo zadal aktuální informace přímo do počítačové databáze uvedené v článku 5.

6. S cílem zajistit přesnost a spolehlivost informací, jež se zadávají do evidence zemědělských podniků podle tohoto článku, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 22b, kterými stanoví potřebná pravidla týkající se těchto informací, včetně přechodných opatření potřebných pro jejich zavedení.“

10) Článek 8 se zrušuje.

11) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 9a

Školení

Členské státy zajistí, aby každá osoba odpovědná za identifikaci a evidenci zvířat obdržela pokyny a poučení ohledně příslušných ustanovení tohoto nařízení a všech aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů přijatých Komisí na základě tohoto nařízení.

Kdykoli se relevantní ustanovení změní, poskytnou se osobě uvedené v prvním pododstavci příslušné informace.

Členské státy zajistí, aby byly k dispozici vhodné školicí kurzy.

Komise usnadní výměnu osvědčených postupů s cílem zlepšit kvalitu informací a odborné přípravy v Unii.“

12) Článek 10 se zrušuje.

13) Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Pro účely této hlavy se rozumí:

- 1) „hovězím masem“ všechny produkty kódů KN 0201, 0202, 0206 10 95 a 0206 29 91;
- 2) „označováním“ připevňování štítku na jednotlivý kus nebo jednotlivé kusy masa nebo na jejich obal nebo v případě nebalených produktů poskytnutí příslušných informací v písemné a viditelné formě spotřebiteli v místě prodeje;
- 3) „organizací“ skupina hospodářských subjektů ze stejného odvětví nebo z různých odvětví obchodu s hovězím masem;
- 4) „mletým masem“ vykostěné maso, které bylo rozemleto na kousky a obsahuje méně než 1 % soli a které spadá pod kódy KN 0201, 0202, 0206 10 95 a 0206 29 91;
- 5) „ořezem“ malé kousky masa, jež jsou uznány za vhodné pro lidskou spotřebu a jsou získány výhradně z ořezávání při vykostování jatečně upravených těl nebo bourání či porcování masa;
- 6) „bouraným masem“ maso rozkrájené na malé kostky, plátky nebo jiné dílčí části, které nevyžadují, aby je hospodářský subjekt před zakoupením konečným spotřebitelem dále porcoval, a které může tento spotřebitel přímo použít. Tato definice nepokrývá mleté maso a ořez.“

14) Článek 13 se mění takto:

a) odstavce 3 a 4 se zrušují;

b) v odst. 5 písm. a) se návětí nahrazuje tímto:

„a) Hospodářské subjekty a organizace rovněž uvedou na štítcích:“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„6. S cílem zabránit zbytečnému opakování označení uvedeného na štítku hovězího masa členských států či třetích zemí, kde probíhal chov, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 22b týkající se zjednodušeného provedení v případě velmi krátkého pobytu zvířete v členském státě nebo třetí zemi narození či porážky.“

Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme pravidla pro maximální velikost a složení skupiny zvířat uvedené v odstavci 1 a odst. 2 písm. a) při zohlednění omezení, pokud jde o homogenitu skupin zvířat, z nichž toto bourané maso či ořez pochází. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 23 odst. 2.“

15) V článku 14 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„S cílem zajistit plnění horizontálních právních předpisů o označování v tomto oddílu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 22b, kterými na základě zkušeností s mletým masem stanoví pravidla rovnocenná pravidlům uvedeným v prvních třech pododstavcích tohoto článku pro hovězí ořez nebo bourané hovězí maso.“

16) Článek 15 se nahrazuje tímto:

„Článek 15

Povinné označování hovězího masa ze třetích zemí

Odchylně od článku 13 musí být hovězí maso dovážené na území Unie, pro které nejsou k dispozici všechny informace uvedené v článku 13, opatřeno štítkem s údaji:

„Původ: mimo EU“ a „Poraženo v: (název třetí země)“.

17) Od 13. prosince 2014 se:

a) nadpis oddílu II hlavy II nahrazuje slovy „Nepovinné označování“;

b) články 16, 17 a 18 zrušují a

c) do oddílu II hlavy II vkládá nový článek, který zní:

„Článek 15a

Obecná pravidla

Jiné informace o potravinách než ty, které jsou uvedeny v člancích 13, 14 a 15 a které hospodářské subjekty či organizace uvádějící hovězí maso na trh uvádějí dobrovolně na štítcích, musí být objektivní, ověřitelné příslušnými orgány a srozumitelné spotřebitelům.

Tyto informace musí být v souladu s horizontálními právními předpisy o označování, a především s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 (*).

Jestliže hospodářské subjekty či organizace, které uvádějí hovězí maso na trh, poruší povinnosti uvedené v prvním a druhém pododstavci, uloží příslušný orgán v souladu s článkem 22 přiměřené sankce.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 22b, pokud jde o definice a požadavky vztahující se na pojmy nebo kategorie pojmů, které mohou být uváděny na štítcích baleného čerstvého a zmrazeného hovězího a telecího masa.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).“

18) Články 19, 20 a 21 se zrušují.

19) Článek 22 se nahrazuje tímto:

„Článek 22

1. Členské státy přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění dodržování ustanovení tohoto nařízení.

Prováděním stanovených kontrol nejsou dotčeny kontroly, které může provádět Komise podle článku 9 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95.

Sankce, které členský stát uloží chovateli, hospodářskému subjektu nebo organizaci uvádějící hovězí maso na trh, musí být účinné, odrazující a přiměřené.

Příslušný orgán provádí každoročně minimální počet úředních kontrol identifikace a evidence zvířat, a to alespoň ve 3 % zemědělských podniků.

Zjistí-li se, že nebyla dodržena ustanovení o identifikaci a evidenci zvířat, zvýší příslušný orgán okamžitě minimální míru úředních kontrol uvedenou ve druhém pododstavci.

Výběr zemědělských podniků, které mají být podrobeny kontrole příslušným orgánem, se provádí na základě analýzy rizika.

Každý členský stát předloží každoročně do 31. srpna zprávu Komisi o provádění úředních kontrol v předchozím roce.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, uloží příslušný orgán chovateli tyto správní sankce:

- a) pokud jedno nebo více zvířat v zemědělském podniku nesplňuje ustanovení hlavy I, omezení přesunu všech zvířat ze zemědělského podniku dotyčného chovatele a do něj;
- b) v případě zvířat, u nichž nejsou požadavky na identifikaci a evidenci stanovené v hlavě I zcela splněny, okamžité omezení přesunu těchto zvířat, dokud nejsou tyto požadavky zcela splněny;
- c) v případě, že počet zvířat v jednom zemědělském podniku, u nichž nejsou zcela splněny požadavky na identifikaci a evidenci stanovené v hlavě I, překročí 20 %, okamžité omezení přesunu všech zvířat přítomných v tomto zemědělském podniku; v případě zemědělských podniků chovajících nejvýše deset zvířat se toto opatření uplatní, pokud nejsou plně identifikována v souladu s požadavky stanovenými v hlavě I více než dvě zvířata;
- d) nemůže-li chovatel zvířete prokázat identifikaci a vysledovatelnost daného zvířete, případně na základě posouzení zdraví zvířete a rizik pro bezpečnost potravin, utracení zvířete bez náhrady;

- e) neoznámí-li chovatel příslušnému orgánu přesun zvířete ze svého zemědělského podniku a do něj v souladu s čl. 7 odst. 1 druhou odrážkou, příslušný orgán omezí přesun zvířat z tohoto podniku a do něj;
- f) neoznámí-li chovatel příslušnému orgánu narození nebo úhyn zvířete v souladu s čl. 7 odst. 1 druhou odrážkou, příslušný orgán omezí přesuny zvířat z tohoto podniku a do něj;
- g) nehradí-li chovatel soustavně náklady podle článku 9, mohou členské státy omezit přesuny zvířat ze zemědělského podniku tohoto chovatele a do něj.

3. Aniž je dotčen odstavec 1, pokud hospodářské subjekty a organizace, které uvádějí hovězí maso na trh, označily hovězí maso, aniž by splnily své povinnosti stanovené v hlavě II, členské státy, je-li to vhodné a v souladu se zásadou proporcionality, nařídí odstranění hovězího masa z trhu. Kromě sankcí uvedených v odstavci 1 mohou členské státy:

- a) pokud dotčené maso splňuje příslušné veterinární a hygienické předpisy, povolit, aby takové hovězí maso bylo:
 - i) umístěno na trh poté, co bylo řádně označeno v souladu s požadavky Unie, nebo
 - ii) přímo předáno ke zpracování na výrobky jiné, než které jsou uvedeny v čl. 12 první odrážce;
- b) nařídít pozastavení nebo odnětí schválení dotčených hospodářských subjektů a organizací.

4. Odborníci Komise v součinnosti s příslušnými orgány:

- a) ověřují, že členské státy plní požadavky tohoto nařízení;
- b) provádějí kontroly na místě, aby se přesvědčili, že kontroly jsou prováděny v souladu s tímto nařízením.

5. Členský stát, na jehož území se provádí kontrola na místě, poskytne odborníkům Komise veškerou pomoc, kterou si při výkonu svých povinností vyžádají. Před vypracováním a rozšířením konečné zprávy jsou výsledky kontrol projednány s příslušným orgánem dotyčného členského státu. Tato zpráva případně obsahuje doporučení členským státům, jak zlepšit dodržování tohoto nařízení.“

20) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 22a

Příslušné orgány

Členské státy určí příslušný orgán nebo orgány odpovídající za dodržování tohoto nařízení a veškerých aktů přijatých Komisí na jeho základě.

Komisi a ostatní členské státy informují o identitě těchto orgánů.

Článek 22b

Výkon přenesení pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 4 odst. 1, 3 a 5, čl. 4a odst. 2, článku 5, čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 1, 2 a 6, čl. 13 odst. 6, čl. 14 odst. 4 a článku 15a je svěřena Komisi na dobu pěti let od 17. července 2014. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 4 odst. 1, 3 a 5, čl. 4a odst. 2, článku 5, čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 1, 2 a 6, čl. 13 odst. 6, čl. 14 odst. 4 a článku 15a kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 4 odst. 1, 3 a 5, čl. 4a odst. 2, článku 5, čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 1, 2 a 6, čl. 13 odst. 6, čl. 14 odst. 4 a článku 15a vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

21) Článek 23 se nahrazuje tímto:

„Článek 23

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen pro prováděcí akty přijímané podle čl. 4 odst. 3 a 5, článku 5 a čl. 13 odst. 6 Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat zřízený článkem 58 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 (*).

Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (**).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud má být stanovisko výboru získáno písemným postupem, tento postup se ukončí bez výsledku ve lhůtě pro vydání stanoviska, pokud tak rozhodne předseda výboru nebo pokud o to požádá prostá většina členů výboru.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

22) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 23a

Zpráva a legislativní vývoj

Do:

— 18. července 2019 v případě ustanovení o nepovinném označování a

— 18. července 2023 v případě ustanovení o elektronické identifikaci

předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě odpovídající zprávy zabývající se prováděním a dopadem tohoto nařízení, které v prvním případě obsahují možnost přezkoumat ustanovení o nepovinném označování a v druhém případě popisují technickou a ekonomickou proveditelnost uplatňování povinné elektronické identifikace v celé Unii.

K těmto zprávám v případě potřeby připojí vhodné legislativní návrhy.“

23) Vkládá se nová příloha, která zní:

„PŘÍLOHA I

IDENTIFIKAČNÍ ZNAČKY

A) BĚŽNÁ UŠNÍ ZNAČKA

S ÚČINNOSTÍ OD 18. ČERVENCE 2019:

B) ELEKTRONICKÝ IDENTIFIKÁTOR VE FORMĚ ELEKTRONICKÉ UŠNÍ ZNAČKY

C) ELEKTRONICKÝ IDENTIFIKÁTOR VE FORMĚ BACHOROVÉHO BOLUSOVÉHO ODPOVÍDAČE

D) ELEKTRONICKÝ IDENTIFIKÁTOR VE FORMĚ INJEKČNĚ ZAVÁDĚNÉHO ODPOVÍDAČE“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 15. května 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS